

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Marta Czapska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Piotra Barczewskiego

po rozpoznaniu dnia 26 sierpnia 2014 r. 14 października 2014 r. , 01 grudnia 2014 r. , 02 lutego 2015 r. i 09 marca 2015 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

1. P. K. ,syna K. i B. z d. B. , ur. (...) w N.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od dnia 1 marca 2012 roku do dnia 30 czerwca 2012 roku w L., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wielokrotnie udzielił R. G. środka odurzającego w postaci ziela konopi indyjskich tzw. marihuany, w ilości 1 grama, przyjmując za 1 gram tego środka kwotę 30 złotych,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.,

2. A. D. , syna P. i J. z d. I. , ur. (...) w L.

oskarżonego o to, że:

II. w okresie od dnia 1 marca 2012 roku do dnia 30 czerwca 2012 roku w L., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wielokrotnie udzielił R. G. środka odurzającego w postaci ziela konopi indyjskich tzw. marihuany, w ilości 1 grama, przyjmując za 1 gram tego środka kwotę 30 złotych,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

1. Oskarżonego P. K. w ramach zarzucanego mu w pkt. I zarzutów czynu uznaje za winnego tego że w okresie od dnia 1 marca 2012 roku do dnia 30 czerwca 2012 roku w L., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii kilkukrotnie nie więcej niż 9 razy udzielił R. G. środka odurzającego w postaci ziela konopi indyjskich tzw. marihuany, w ilości 1 grama, przyjmując za 1 gram tego środka kwotę 30 złotych przy czym ilość środka odurzającego w postaci marihuany jaką udzielił R. G. oskarżony P. K. i A. D. nie przekroczyła łącznie 10 gram tego środka to jest popełnienia czynu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13, poz. 124 ze zm.) w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13, poz. 124 ze zm.) w zw. z art. 12 k.k. skazuje, zaś na art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13, poz. 124 ze zm.) wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

2. Oskarżonego A. D. w ramach zarzucanego mu w pkt. II zarzutów czynu uznaje za winnego tego że w okresie od dnia 1 marca 2012 roku do dnia 30 czerwca 2012 roku w L., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii kilkakrotnie nie więcej niż 9 razy udzielił R. G. środka odurzającego w postaci ziela konopi indyjskich tzw. marihuany, w ilości 1 grama, przyjmując za 1 gram tego środka kwotę 30 złotych przy czym ilość środka odurzającego w postaci marihuany jaką udzielił R. G. oskarżony A. D. i P. K. nie przekroczyła łącznie 10 gram tego środka to jest popełnienia czynu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13, poz. 124 ze zm.) w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13, poz. 124 ze zm.) w zw. z art. 12 k.k. skazuje, zaś na art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13, poz. 124 ze zm.) wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

3. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego P. K. kary pozbawienia wolności na okres 5 (pięciu) lat próby;

4. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego A. D. kary pozbawienia wolności na okres 5 (pięciu) lat próby;

5. Na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonych P. K. i A. D. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego ;

6. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata K. P. kwotę 1653,12 zł (tysiąc sześćset pięćdziesiąt trzy złote dwanaście groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego A. D. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;

7. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata M. M. (1) kwotę 1136,52 zł (tysiąc sto trzydzieści sześć złotych pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego P. K. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;

8. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych P. K. i A. D. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 3 6/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżeni P. K. i A. D. to znajomi R. G. . Od dnia 1 marca 2012 roku do dnia 30 czerwca 2012 roku w L., woj. (...) oskarżeni P. K. i A. D. niezależnie od siebie sprzedawali R. G. środki odurzające w postaci ziela konopi indyjskich tzw. marihuany . Oskarżony P. K. w okresie od dnia 1 marca 2012 roku do dnia 30 czerwca 2012 roku w L., po wcześniejszym telefonicznym ustaleniu miejsca spotkania kilkakrotnie nie więcej niż 9 razy udzielił R. G. środka odurzającego w postaci ziela konopi indyjskich tzw. marihuany, w ilości 1 grama, przyjmując za 1 gram tego środka kwotę 30 złotych . Podobnie oskarżony A. D. w okresie od dnia 1 marca 2012 roku do dnia 30 czerwca 2012 roku w L., po wcześniejszym telefonicznym ustaleniu miejsca spotkania kilkakrotnie nie więcej niż 9 razy udzielił R. G. środka odurzającego w postaci ziela konopi indyjskich tzw. marihuany, w ilości 1 grama, przyjmując za 1 gram tego środka kwotę 30 złotych. Należy jednak wskazać iż ilość środka odurzającego w postaci marihuany jaką udzielił R. G. oskarżony P. K. i A. D. nie przekroczyła łącznie 10 gram tego środka. Nie można bowiem ustalić jaką dokładnie ilość z tych 10 gram środka odurzającego w postaci ziela konopi indyjskich tzw. marihuany udzielił R. G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oskarżony P. K. a jaką oskarżony A. D. . Należy wskazać iż R. G. kupował środki odurzającego w postaci ziela konopi

indyjskich tzw. marihuany u obu oskarżonych i nie informował ich o tym fakcie . Tym samym oskarżeni P. K. i A. D. nie działali w tym zakresie wspólnie i w porozumieniu .

P. K. ma ukończone 28 lat, jest kawalerem , nie ma nikogo na utrzymaniu, odbywa obecnie karę pozbawienia wolności , był karany (k. 488) , nie leczy się psychiatrycznie ani odwykowo .

A. D. ma ukończone 25 lat, jest kawalerem , nie ma nikogo na utrzymaniu, odbywa obecnie karę pozbawienia wolności , był karany (k. 490) , nie leczy się psychiatrycznie ani odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonego P. K. (k. 156, k. 172 , k. 314-315v i k. 529-530) , zeznań świadków : R. G. (k. 87-88 , k. 209 , k. 314v i k. 554-558) , M. K. (k. 42v-43 i k. 314v) , S. G. (k. 13v-14 i k. 116v) i M. M. (2) (k. 16-17 i k. 316v) oraz częściowo zeznań świadka : S. K. (k. 348-348v i k. 575 -577) , protokołu zatrzymania osoby (k. 2) , protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k. 3) , protokołu przeszukania (k. 4-6, k. 8-9) , protokołu użycia testera narkotykowego (k. 11-12) , protokołu oględzin rzeczy (k. 18-19) , protokołu zatrzymania rzeczy (k. 31-33) , protokołu oględzin rzeczy (k. 34-36) , protokołu zatrzymania osoby (k. 68) , protokołu przeszukania (k. 69-70) , protokołu zatrzymania rzeczy (k. 71-73) , danych osobo-poznawcze (k. 80) , protokołu zatrzymania osoby (k. 96, k. 97) , protokołu przeszukania (k. 98-101, k. 102-103, k. 104-106) , protokołu oględzin rzeczy (k. 114-119) , protokołu oględzin rzeczy (k. 120, k. 121-146, k. 147-150) , danych osobo-poznawcze (k. 152 , k. 153) , karty karnej (k. 488-489, k. 490-491) , karty karnej (k. 544, k. 546) i wydruku z portalu F. (k. 571-572) .

P. K. stanął pod zarzutem iż w okresie od dnia 1 marca 2012 roku do dnia 30 czerwca 2012 roku w L., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wielokrotnie udzielił R. G. środka odurzającego w postaci ziela konopi indyjskich tzw. marihuany, w ilości 1 grama, przyjmując za 1 gram tego środka kwotę 30 złotych to jest popełnienia czynu z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k..

A. D. stanął pod zarzutem iż w okresie od dnia 1 marca 2012 roku do dnia 30 czerwca 2012 roku w L., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wielokrotnie udzielił R. G. środka odurzającego w postaci ziela konopi indyjskich tzw. marihuany, w ilości 1 grama, przyjmując za 1 gram tego środka kwotę 30 złotych to jest popełnienia czynu z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k..

Oskarżony A. D. w postępowaniu przygotowawczym oraz na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 164, k. 167 , k. 315v i k. 530-531) .

Oskarżona P. K. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 156, k. 172 , k. 314-315v i k. 529-530) . Oskarżony P. K. w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił iż od momentu opuszczenia aresztu śledczego w listopadzie 2011 r. nie miał nic wspólnego z handlem narkotykami . Od listopada pozostawał w związku z M. P. z która mieszkał w W. . Oskarżony P. K. wskazał iż zna R. G. odkąd wyszedł z aresztu śledczego . R. G. pomagał mu w działaniu fundacji i utrzymywał z nim kontakty do dnia zatrzymania . Oskarżony P. K. zaprzeczył by udzielał R. G. narkotyków i wskazał że R. G. może być na niego zły gdyż ma on dobry kontakt z jego dziewczyną O. . Z wyjaśnień oskarżonego P. K. wynika ponadto iż zna on A. D. , który jest jego przyjacielem , nie wie jednak czy A. D. zna R. G. (k. 156) . Dodatkowo oskarżony P. K. opisał jak wyglądała jego współpraca z R. G. wskazując iż R. G. to osoba łatwa do zmanipulowania i być może ktoś go do tych zeznań namówił (k. 172) . Natomiast w swoich wyjaśnieniach złożonych na rozprawie przed Sądem oskarżony P. K. wskazał iż R. G. pomawia go ze względu na fakt iż miał on romans z była dziewczyną R. S. K. . Oskarżony P. K. podniósł iż R. G. chciał być w związku z S. K. mimo iż wtedy pozostawał w związku z O. K.. Oskarżony P. K. zaprzeczył by miał on romans z O. K. oraz wskazał iż R. G. nabywał marihuanę w W. (k. 314-315v) . Dodatkowo oskarżony P. K. wskazał iż jego romans z S. K. zaczął się w kwietniu 2012 r. , ale wie ze wtedy z S. K. również sypiał R. G.. Z wyjaśnień oskarżonego P. K. wynika

jednak iż nigdy nie doszło do bezpośredniego konfliktu między nim a R. G. zwianym z romansiem oskarżonego z S. K. mimo iż R. G. wiedział o tym fakcie (k. 529-530).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego P. K. w niewielkim zakresie w części w której wskazał iż znał on R. G. i w okresie objętym aktem oskarżenia utrzymywał z nim częste kontakty . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej P. K. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadka R. G. w zakresie jakim Sąd dał im wiarę .

Sąd nie dał w pozostałym zakresie wiary wyjaśnieniom oskarżonego P. K. zwłaszcza co do faktu iż nie sprzedawał on w okresie objętym aktem oskarżenia środków odurzających w postaci marihuany R. G. . Na wiarę nie zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego P. K. w której stwierdził że R. G. złożył obciążające go wyjaśnienia w niniejszej sprawie w zemście za romans oskarżonego z S. K. . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego P. K. są niejasne , nielogiczne , wewnętrznie sprzeczne i nakierowane na pomniejszenie swojej winny.

Na wstępie oceniając wyjaśnienia oskarżonego P. K. w tym zakresie należy wskazać że w swoich wyjaśnieniach w postępowaniu przygotowawczym nie mówi na temat iż motywem działania świadka R. G. jest zemsta za romans oskarżonego z S. K.. Oskarżonym P. K. nie wskazał również by pozostawał w jakimkolwiek konflikcie z R. G. . Z wyjaśnień oskarżonego złożonych w postępowaniu przygotowawczym wynika tylko iż R. G. to osoba łatwa do zmanipulowania i być może ktoś go do tych zeznań namówił (k. 172) oraz że R. G. może być na niego zły gdyż ma on dobry kontakt z jego dziewczyną O. (k. 156) . Należy jednak wskazać iż w swoich wyjaśnieniach złożonych na rozprawie przed Sądem oskarżony P. K. zaprzeczył by miał romans z O. K. (k. 529-530). Dodatkowo z treści sms-ów ujawnionych podczas oględzin telefonu oskarżonego P. K. (k. 121-146) wynika iż pozostawał on z R. G. w bardzo dobrych , przyjacielskich relacjach . Wersję iż działanie świadka R. G. polegające na złożeniu obciążających wyjaśnień oskarżonego P. K. z zemsty za romans oskarżonego z S. K. pojawiła się dopiero w wyjaśnieniach oskarżonego P. K. złożonych na rozprawie przed Sądem . Należy wskazać iż zeznań świadka R. G. wynika wprost w jakich okolicznościach i w jakiej ilości nabywał środki odurzające w postaci marihuany od oskarżonych P. K. i A. D. . Ponadto świadek R. G. opisał jak wyglądał jego związek z S. K. i z O. K.. Należy wskazać iż gdyby świadek R. G. chciał zemścić się na oskarżonym P. K. to tylko jego pomógł by o to że od niego nabywał środki odurzające w postaci marihuany , gdyż nie pozostawał w żadnym konflikcie z oskarżonym A. D. . Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego P. K. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: R. G. , M. K. , S. G. i M. M. (2) jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym.

Z zeznań świadka R. G. wynika iż w okresie objętym zarzutem aktu oskarżenia nabył łącznie od oskarżonych P. K. i A. D. 10 gram środków odurzających w postaci marihuany płacąc za 1 gram kwotę 30 zł. Marihuanę tą nabywał dla siebie na własny użytek oraz dla M. K., M. S. i D. B. którym „załatwił” po 1 gramie marihuany. Świadek R. G. opisał również w jaki sposób „załatwił” dla tych osób marihuanę od oskarżonych P. K. i A. D. (k. 87-88 , k. 209 i k. 314v) . Na rozprawie przed Sądem w dniu 14 października 2014 r. świadek R. G. uszczegółowił swoje zeznania i wskazał iż w okresie objętym zarzutem nabywał zarówno od oskarżonego P. K. i A. D. po jednym gramie marihuany płacąc kwotę 30 zł. Świadek R. G. wskazał iż łącznie od obu oskarżonych nabył 10 gramów marihuany nie jest jednak w stanie określić ile marihuany nabył od każdego z oskarżonych . Nie był również w stanie wskazać czy oskarżeni P. K. i A. D. działali razem czy na własną ręką . On kupował marihuanę zarówno od oskarżonego P. K. jak i oskarżonego A. D. . Dodatkowo świadek R. G. wskazał iż był w związku z S. K. w okresie od lutego do maja 2012 r. lub od stycznia do maja 2012 r. . Rozstali się z powodu iż on chciał zakończyć ten związek . Gdy był w związku z S. K. nie zdradzał z nią O. K. bo wtedy ich związek miał przerwę . Po rozstaniu z S. K. wznowił związek z O. K. i był z nią w okresie kiedy oskarżony P. K. spotykał się z S. K. . Świadek R. G. podniósł iż nie wie czy oskarżony P. K. miał romans z S. K. , wie tylko że się spotykali , zaś po sprawie S. K. przyznała się mu iż nie miała żadnego romansu z oskarżonym . Ponadto świadek R. G. stwierdził iż jego wyjaśnienia w niniejszej sprawie nie są zemsta na oskarżonym P. K. za romans z S. K. , w związku z tym iż w momencie gdy został zatrzymany M. K. już był w związku pogodzony z O. . W chwili zatrzymania dlatego twierdził iż O. K. jest w ciąży gdyż tak sądził z powodu iż spóźniła się jej miesięczka (k. 554-558) .

Oceniając zeznania świadka R. G. należy wskazać iż dobrze znał on zarówno oskarżonego A. D. jak i oskarżonego P. K. oraz z w okresie objętym aktem oskarżenia często się z nimi spotykał . Fakt ten potwierdzają protokoły oględzin telefonów komórkowych świadka R. G. i oskarżonych P. K. i A. D. (k. 114-119, k. 121-146 i k. 147-150) . Należy wskazać iż treść sms ujawnionych podczas oględzin telefonu oskarżonego P. K. nie potwierdza by między nim a świadkiem R. G. istniał jakiś konflikt . Treść tych sms-ów pokazuje iż pozostawali oni w bardzo dobrej relacji . Dodatkowo świadek R. G. opisał w swoich zeznaniach szczegóły swoich związków z S. K. i O. K. oraz kategorycznie zaprzeczył by obciążyć oskarżonego P. K. w zemście za jego romans z S. K. . Ponadto należy wskazać iż w swoich wyjaśnieniach złożonych w charakterze podejrzanego świadek R. G. obciążył głównie siebie przyznając się iż od oskarżonych nabył łącznie 10 gramów marihuany na swoje potrzeby oraz dla M. K., M. S. i D. B.. Należy wskazać iż świadkowie M. S. i D. B. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem zaprzeczyli by nabywali marihuanę od R. G.. Mimo tego faktu świadek R. G. cały czas podtrzymywał swoje wyjaśnienia w tym zakresie . Należy stwierdzić iż takie zachowanie świadka R. G. było by niezrozumiałe i nielogiczne , gdyby motywem jego działania było wyłącznie bezpodstawne obciążenie oskarżonego P. K. . Należy również wskazać iż świadek R. G. wskazuje iż marihuanę nabywał również od oskarżonego A. D. . Gdyby świadek R. G. rzeczywiście działał wyłącznie w celu obciążenia oskarżonego P. K. z którym rzekomo miał postawać w konflikcie w związku z romanssem oskarżonego z S. K. to w swoich wyjaśnieniach złożonych w charakterze podejrzanego a następnie w zeznaniach w charakterze świadka wskazał by że marihuanę ta nabywał wyłącznie od oskarżonego P. K. . Wyżej wskazane fakty potwierdzają prawdziwość zeznań świadka R. G. .

Z zeznań świadka M. K. wynika w jakich okolicznościach otrzymał on od R. G. środki odurzające w postaci marihuany . Świadek M. K. opisał w jakich okolicznościach poznał M. G. (k. 42v-43 i k. 314v) .

Natomiast świadkowie S. G. i M. M. (2) funkcjonariuszy Policji z KPP w L. wynika w jakich okolicznościach został zatrzymany przez nich w dniu 21 czerwca 2012 r. M. K. . Świadców ci wskazali iż podczas przeszukania M. K. ujawnili przy nim środki odurzające w postaci marihuany (k. 13v-14 , 16-17 i k. 316v) .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzenia, w zakresie których sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń.

Z zeznań świadka D. B. wynika iż nigdy nie nabywał od R. G. środków odurzających w postaci marihuany . Świadek D. B. wskazał również iż R. G. nigdy nie częstował go marihuaną . Z zeznań tego świadka wynika ponadto iż wie że R. G. w swoich wyjaśnieniach obciążył się wskazując iż sprzedawał mu marihuanę , jednak nie wie z jakiego powodu złożył takie wyjaśnienia , być może z desperacji (k. 185v i k. 315v-316) .

Natomiast z zeznań świadka M. S. wynika również iż nigdy nie kupował od R. G. środków odurzających w postaci marihuany i nie prosił go aby mu załatwił marihuanę . Nie wie nic na temat by R. G. na terenie L. miał handlować marihuaną (k. 190v i k. 316v-317) .

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków D. B. i M. S. jako nie jasnym , nie logicznym . Należy wskazać iż R. G. w swoich zeznaniach opisał okoliczności w jakich sprzedawał świadkom D. B. i M. S. środki odurzające w postaci marihuany. R. G. przyznał się do popełnienia tego czynu i podtrzymał w tym zakresie swoje wyjaśnienia złożone w charakterze podejrzanego w postępowaniu przygotowawczym i został za ten czyn prawomocnie skazany . Gdyby R. G. nie sprzedawał D. B. i M. S. środki odurzające w postaci marihuany wobec treści zeznań tych świadków złożonych w postępowaniu przygotowawczym mógł wycofać się ze swoich wyjaśnień w tym zakresie , czego jednak nie uczynił .

Natomiast świadek D. L. w swoich zeznaniach opisał spotkanie pomiędzy oskarżonym P. K. a R. G. w sierpniu 2013 r. Z zeznań tego świadka wynika iż R. G. miał mówić iż urządzi oskarżonego P. K. za to że sypia z jego dziewczyną S. K.. Świadek D. L. stwierdził iż nie ma pojęcia czy R. G. mówiąc iż urządzi oskarżonego P. K. coś zrobił czy ma dopiero zamiar coś zrobić . Ponadto świadek D. L. wskazał iż dobrze zna oskarżonego P. K. i gdyby ten trudnił się handlem narkotykami to coś by o tym wiedział . Następnie świadek przyznał iż wie że oskarżony P. K. odbywa karę za przestępstwa narkotykowe (k. 574) .

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka D. L. jako nie jasnym, wewnętrznie sprzecznym i ukierunkowanym na uwolnienie oskarżonego P. K. od odpowiedzialności za zarzucany mu czyn. Należy wskazać iż z zeznań świadka S. K. wynika że w związku z P. K. pozostawała w okresie od kwietnia do sierpnia 2012 r. , zaś od października 2012 r. oskarżony P. K. zaczął się spotykać z inną dziewczyną (k. 348) . Ponadto S. K. w swoich zeznaniach na rozprawie przed Sądem w dniu 01 grudnia 2014 r. wskazała iż ponownie zaczęła spotykać się z R. G. w tajemnicy przed jej obecnym chłopakiem i chciała do niego wrócić (k. 575) . Dodatkowo należy wskazać iż świadek R. G. w swoich zeznaniach w zupełnie inny sposób opisał przebieg tego spotkania (k. 557) . Tym samym nielogiczne są twierdzenia świadka D. L. iż w sierpniu 2013 r. R. G. miał grozić oskarżonemu P. K. iż urządzi go za to że sypia on z S. K. . Należy wskazać iż w tym okresie S. K. nie pozostawała w żadnym związku z oskarżonym P. K. , co więcej podjęła decyzję by wrócić do R. G. . Tym samym R. G. nie miał żadnego powodu by grozić oskarżonemu P. K. . Ponadto nielogiczne są twierdzenia świadka D. L. iż dobrze zna oskarżonego P. K. i gdyby ten trudnił się handlem narkotykami to coś by o tym wiedział, gdyż jak przyznał wie że odbywa on karę pozbawienia wolności za przestępstwa związane z handlem narkotykami. Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość zeznań świadka D. L. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Jeżeli chodzi o zeznania świadka S. K. to na rozprawie w dniu 11 grudnia 2012 r. świadek ten wskazał iż od października 2011 r. do końca stycznia 2012 r. była w związku z R. G. . Potem w połowie kwietnia 2012 r. odnowiła z nim kontakt , zaś R. G. zerwał z nią kontakt w maju 2012 r. i wrócił do swojej dziewczyny O. . Świadek S. K. wskazała ponadto że w związku z P. K. pozostawała w okresie od kwietnia do sierpnia 2012 r. , zaś od października 2012 r. oskarżony P. K. zaczął się spotykać z inną dziewczyną (k. 348) . Z zeznań świadka S. K. wynika iż R. G. miał pretensje o to że spotyka się z oskarżonym P. K. , jednak nic nie mówił że się w związku z tym jakoś zemści (k. 348-348 v) . Natomiast na rozprawie w dniu 01 grudnia 2014 r. świadek S. K. dodatkowo wskazała iż zaczęła spotykać się z R. G. w tajemnicy przed jej obecnym chłopakiem i chciała do niego wrócić . Jednak w wakacje 2014 r. zaczęło ją „gryźć sumienie” i postanowiła zakończyć ten związek z R. G. . Wtedy R. G. zaczął grozić że o wszystkim powie jej chłopakowi i ją „zniszczy na L.” . Świadek S. K. opisała również w jakich okolicznościach w wakacje 2014 r. R. G. próbował ją przekonać by zaprzeczyła że miała romans z oskarżonym P. K.. Dodatkowo z zeznań świadka S. K. wynika iż w jej ocenie oskarżony P. K. brzydził się narkotykami i trzymał się od nich daleko i mówił że „nie kręci go marihuana” . Oskarżony P. K. w jej ocenie nigdy nie miał nic wspólnego z narkotykami , a R. G. mówił że się odegra . Świadek S. K. przyznała jednak iż słyszała plotki że oskarżony P. K. był karany za przestępstwa narkotykowe (k. 575 -577) .

Jeżeli chodzi o zeznania świadka S. K. to Sąd dał wiarę tym zeznaniom jako jasnym , dokładnym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego w zakresie w jakim świadek ten opisał w jakim okresie pozostawał w związku z oskarżonym P. K. oraz ze świadkiem R. G. . W tym zakresie zeznania świadka S. K. są jasne korespondują z zeznaniami świadka R. G. i z wyjaśnieniami oskarżonego P. K. w zakresie jakim Sąd dał im wiarę .

Nie zasługuje na natomiast pozostała część zeznań świadka S. K. zwłaszcza odnośnie faktu iż R. G. chciał się odegrać na oskarżonym P. K. oraz w zakresie jakim opisała stosunek oskarżonego P. K. do narkotyków. W tym zakresie zeznania świadka S. K. pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadka R. G. w zakresie jakim Sąd dał im wiarę. Należy wskazać iż w swoich zeznaniach świadek S. K. przyznała iż słyszała plotki że oskarżony P. K. był karany za przestępstwa narkotykowe . Tym samym jej twierdzenia iż oskarżony P. K. nie miał nic wspólnego z narkotykami są wyłącznie ukierunkowane na uwolnienie oskarżonego P. K. od odpowiedzialności karnej za popełniony czyn . Dodatkowo należy wskazać iż w swoich zeznaniach złożonych na rozprawie w dniu 11 grudnia 2012 r. świadek ten stwierdził iż R. G. miał pretensje o to że spotyka się z oskarżonym P. K. , jednak nic nie mówił że się w związku z tym jakoś zemści (k. 348-348 v) . Natomiast na rozprawie w dniu 01 grudnia 2014 r. świadek S. K. zmieniła swoje zeznania w tym zakresie i zaczęła twierdzić iż R. G. chciał się odegrać na oskarżonym P. K.. Należy wskazać iż w okresie gdy świadek S. K. składała te zeznania pozostawała w konflikcie ze świadkiem R. G. co niewątpliwie miało wpływ na treść tych zeznań . Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość zeznań świadka S. K. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów, albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego

powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony P. K. w ramach zarzucanego mu w pkt. I zarzutów czynu został uznany za winnego tego że w okresie od dnia 1 marca 2012 roku do dnia 30 czerwca 2012 roku w L., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii kilkakrotnie nie więcej niż 9 razy udzielił R. G. środka odurzającego w postaci ziela konopi indyjskich tzw. marihuany, w ilości 1 grama, przyjmując za 1 gram tego środka kwotę 30 złotych przy czym ilość środka odurzającego w postaci marihuany jaką udzielił R. G. oskarżony P. K. i A. D. nie przekroczyła łącznie 10 gram tego środka to jest popełnienia czynu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13, poz. 124 ze zm.) w zw. z art. 12 k.k. .

Oskarżony A. D. w ramach zarzucanego mu w pkt. II zarzutów czynu został uznany za winnego tego że w okresie od dnia 1 marca 2012 roku do dnia 30 czerwca 2012 roku w L., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii kilkakrotnie nie więcej niż 9 razy udzielił R. G. środka odurzającego w postaci ziela konopi indyjskich tzw. marihuany, w ilości 1 grama, przyjmując za 1 gram tego środka kwotę 30 złotych przy czym ilość środka odurzającego w postaci marihuany jaką udzielił R. G. oskarżony A. D. i P. K. nie przekroczyła łącznie 10 gram tego środka to jest popełnienia czynu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13, poz. 124 ze zm.) w zw. z art. 12 k.k. .

Przepis art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13, poz. 124 ze zm.) stanowi, iż karze podlega, kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, udziela innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej, ułatwia użycie albo nakłania do użycia takiego środka lub substancji. Występek ten ma charakter umyślny.

Udzielanie innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej oznacza czynność przekazania jej środka lub substancji. Ugruntowane jest orzecznictwo, w myśl którego o „udzieleniu” środka odurzającego w rozumieniu art. 46 ustawy (obecnie art. 59) można mówić jedynie wówczas, gdy sprawca sprzedaje ów środek osobie będącej konsumentem narkotyku, a więc wówczas gdy środek ten przeznaczony jest na zaspokojenie jej potrzeb jako konsumenta, a nie jako dealera (tak SA w Białymstoku w wyroku z dnia 20 marca 2001 r., II AKA 34/01, OSA 2002, z. 4, poz. 31 oraz SA w Katowicach w wyroku z dnia 27 czerwca 2002 r., II AKA 201/02, KZS 2003, z. 2, poz. 63). Udzielanie może przybrać też postać pozostawienia środków odurzających w ustalonym wcześniej między zbywcą a nabywcą-konsumentem miejscu. Dla odpowiedzialności sprawcy nie jest istotne, czy osoba, której udzielił środka odurzającego lub substancji psychotropowej, faktycznie ich użyła. Udzielenie, o którym stanowi art. 58 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani (Dz. U. z 2005 r. Nr 179, poz. 1485 ze zm.), musi nastąpić nieodpłatnie, w przypadku odpłatnego udzielenia środka należy rozważyć kwalifikację z art. 59 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani (Dz. U. z 2005 r. Nr 179, poz. 1485 ze zm.). Przepis art. 58 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani (Dz. U. z 2005 r. Nr 179, poz. 1485 ze zm.) można popełnić tylko umyślnie, z zamiarem bezpośrednim lub z zamiarem ewentualnym, natomiast w przypadku nakłaniania - tylko z zamiarem bezpośrednim (za Katarzyna Łucarz i Anna Muszyńska Komentarz do art. 58 i 59 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii).

Należy wskazać iż znamię działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej może zostać sprawcy przypisane niezależnie od tego czy korzyść majątkową osiągnął sam oskarżony, czy inna osoba, i to także wówczas, gdy oskarżony pośrednicząc pomiędzy nabywcą a sprzedawcą środków odurzających lub substancji psychotropowych osobiście

żadnej korzyści nie osiągnął (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie II AKa 170/09 z 14 października 2009 r. KZS 2010/1/79) .

Natomiast zgodnie z brzmieniem art. 12 k.k. , przestępstwo ciągle zachodzi, gdy spełnione są określone przesłanki podmiotowe i przedmiotowe. Przesłanką podmiotową jest istniejący z góry zamiar, obejmujący realizację zamierzonego przestępstwa w dwu lub więcej zachowaniach, natomiast przesłanki przedmiotowe to „krótkie odstępy czasu” między tymi zachowaniami, a także tożsamość pokrzywdzonego w wypadku zamachów na dobro osobiste. Słusznie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 marca 1999 r. (IV KKN 28/99, Prok. i Pr. 1999, nr 10, poz. 2) podkreślił, że chodzi tu o zamiar w rozumieniu art. 9 § 1 d.k.k., przy czym musi to być ten sam zamiar (a nie taki sam), a zatem wszystkie elementy składowe (zachowania) muszą być nim objęte. Oznacza to, że z góry powzięty zamiar musi się odnosić do poszczególnych zachowań składających się na przestępstwo ciągle (w klasycznym ujęciu jest to popełnienie przestępstwa „na raty”). Nie może to być tzw. zamiar ogólny albo odnawiany pod wpływem trwałej czy powtarzającej się sposobności (por. A. Wąsek, w: O. Górniok i in., Komentarz, t. I, s. 188; P. Kardas, w: A. Zoll (red.), Komentarz 1, s.279). Przyjmuje się, że czasem popełnienia przestępstwa ciągłego jest okres obejmujący powtarzające się zachowania, z tym że skutki prawne (np. początek biegu przedawnienia) należy liczyć od ostatniego zachowania wchodzącego w jego skład, co rzecz jasna dotyczy działania; w wypadku zaniechania tym punktem czasowym będzie ostatni moment, w którym sprawca mógł wykonać ciężący na nim obowiązek, ale tego nie uczynił. (za Komentarz do art. 12 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.) .

Oskarżeni P. K. i A. D. wypełnił w wszystkie znamiona czynu opisanego w art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.) w zw. z art. 12 k.k. opisanego w pkt. 1 i 2 wyroku , gdyż w okresie od dnia 1 marca 2012 roku do dnia 30 czerwca 2012 roku w L., woj. (...) oskarżeni P. K. i A. D. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii każdy z nich kilkakrotnie , jednak nie więcej niż 9 razy udzielił R. G. środka odurzającego w postaci ziela konopi indyjskich tzw. marihuany, w ilości 1 grama, przyjmując za 1 gram tego środka kwotę 30 złotych . Należy wskazać iż ilość środka odurzającego w postaci marihuany jaką udzielił R. G. oskarżony P. K. i A. D. nie przekroczyła łącznie 10 gram tego środka. Oskarżeni P. K. i A. D. działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, gdyż sprzedawali R. G. wcześniej nabyte przez siebie środki odurzające w postaci w postaci ziela konopi indyjskich tzw. marihuany . Tak więc oskarżeni P. K. i A. D. nabywali środki odurzające od swojego dostawcy w celu ich dalszej odsprzedaży R. G. by uzyskać z tego tytułu korzyść majątkową . Fakt ten wynika z zeznań świadka R. G. w zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Należy zauważyć iż świadek R. G. w swoich zeznaniach opisał w jakich okolicznościach i w jakim celu nabywał środki odurzające w postaci marihuany od obu oskarżonych wskazując iż łącznie nabył 10 gramów środków odurzających w postaci marihuany . Świadek R. G. nie był jednak w stanie określić jaką dokładnie ilość z tych 10 gram nabył od każdego z oskarżonych (k. 554-558). Należy wskazać iż oskarżeni P. K. i A. D. doskonale znali świadka R. G. i często kontaktowali się telefonicznie (k. 114-119, k. 121-146 i k. 147-150).

Dodatkowo należy podnieść iż istotą współsprawstwa jest wyraźne lub milczące porozumienie współsprawców, zawarte przed popełnieniem przestępstwa lub w jego trakcie - muszą więc oni działać wspólnie i w porozumieniu. Istotne i wymagane nie jest jednak wspólne dokonanie poszczególnych czynności czasownikowych, lecz realizacja zespołu znamion przestępstwa z objęciem zamiarem całości zdarzenia jak działania własnego (niezależnie od odpowiedzialności współsprawcy za rozmiary jego własnego ekscesywnego działania). Każda z osób obejmuje swoim zamiarem realizację wszystkich znamion czynu przestępczego (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 2008 r. IV KK 489/07 OSNwSK 2008/1/1061...). Z zeznań świadka R. G. wynika wprost iż oskarżeni P. K. i A. D. udzielającym odpłatnie środków odurzających w postaci ziela konopi indyjskiej tzw. marihuany nie działali wspólnie i w porozumieniu i od każdego z nich nabywał on te środki odurzające niezależnie (k. 554-558). Tym samym w niniejszej sprawie nie można przyjąć iż oskarżeni P. K. i A. D. działali w tym zakresie wspólnie i w porozumieniu ze sobą .

Należy zauważyć iż w sytuacji, w której poszczególne zachowania oskarżonych stanowią odrębne czyny polegające na udzielaniu narkotyków nieodpłatnie lub z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, tak konsumentom jak i osobom

handlującym dalej tymi środkami, w tym też tzw. dilerom, którzy jedynie część narkotyków przeznaczają na własne potrzeby, a pozostałą część w różnej formie aktywnie zbywają, właściwe jest przyjęcie kwalifikacji prawnej z art. 56 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 58 i art. 59 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i 12 k.k., o ile spełnione zostaną pozostałe warunki ostatniego przepisu (pro wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15.01.2009 r. II Aka 249/08 , Biul.SAKa 2009/1/10) .

Tym samym wina oskarżonych P. K. i A. D. odnośnie popełnienia przez nich czynów opisanego w pkt. 1 i 2 wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.) w zw. z art. 12 k.k. nie budzi wątpliwości .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego P. K. i A. D. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonym P. K. i A. D. karę, Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonych P. K. i A. D. czynu, przejawiający się charakterze naruszonego przez oskarżonych dobra. Oskarżeni P. K. i A. D. udzielał tych środków w celu uzyskania korzyści majątkowej. Nadto jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął wysoką nagminność przestępstw związanych z posiadaniem środków odurzających i odpłatnym udzielaniem , co winno się spotkać z właściwą represją karną . Okolicznością obciążającą jest również fakt iż oskarżeni P. K. i A. D. byli już karani (k. 488 k. 490) .

Jako okoliczność łagodząca Sąd uznał niewielką ilość środków odurzających jako udzielili oskarżeni P. K. i A. D. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej R. G. , która nie przekroczyła łącznie 10 gram .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonym P. K. i A. D. za czyn opisany w pkt. 1 i 2 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.) w zw. z art. 12 k.k. na podstawie art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.) kary - 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczone wobec oskarżonych P. K. i A. D. kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności spełniają wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiadają stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winny spełnić wobec oskarżonych funkcję wychowawczą i powstrzymać ich w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawców i ilość udzielonych przez nich środków odurzających . Sąd wymierzone oskarżonym P. K. i A. D. kary pozbawienia wolności ze względu na wyżej wskazane okoliczności łagodzące warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat uznając iż jest to okres wystarczający dla zrozumienia przez oskarżonych wagi popełnionego przez nich czynów . Groźba zarządzenia wykonania kary w okresie próby ponadto spowoduje , iż oskarżeni P. K. i A. D. będą respektować porządek prawny, a co za tym idzie cele kary zostaną osiągnięte.

Ponadto oskarżeni P. K. i A. D. został w okresie próby oddany pod dozór kuratora zgodnie z treścią art. 73 § 1 k.k. . Orzeczenie tego obowiązku spełnia wobec oskarżonych P. K. i A. D. cele zarówno wychowawcze jak i zapobiegnie popełnieniu przez niego podobnych przestępstw w przyszłości.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata K. P. kwotę 1653,12 zł (tysiąc sześćset pięćdziesiąt trzy złote dwanaście groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego A. D. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata M. M. (1) kwotę 1136,52 zł (tysiąc sto trzydzieści sześć złotych pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego P. K. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonych P. K. i A. D. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę ich dochody.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.